

दानियेलको पुस्तक - संख्या छप्पन्न

प्रकाश १७ को रहस्य उद्घाटन गर्दै: महान् वेश्या र पशुको अन्तिम भविष्यवाणी

Jeff Pippenger

2024-01-20

बाइबलको भविष्यवाणीमा राज्यहरूको अन्तिम प्रतिरूप प्रकाशको पुस्तकको सत्रौँ अध्यायमा पाइन्छ। त्यस अध्यायको तेस्रो पदमा, स्वर्गदूतले यूहन्नालाई भविष्यवाणीकी “ठूली वेश्या”माथि आउने न्याय देखाउनका लागि उनलाई “उजाडस्थान”मा लगिन्छ; त्यही वेश्याले “धेरै पानीहरू”माथि आसन जमाएकी छिन् र “पृथ्वीका राजाहरू”सँग “व्यभिचार” गरेकी छिन्।

सात कटोरा भएका सात स्वर्गदूतहरूमध्ये एक जना आएर मसँग कुरा गर्दै यसो भने, “यहाँ आऊ; धेरै जलहरूमाथि बस्ने त्यस महान् वेश्याको न्याय म तिमीलाई देखाउनेछु। पृथ्वीका राजाहरूले जससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका बासिन्दाहरू उसका व्यभिचारको दाखमदाले मतवाला बनाइएका छन्।” तब उसले मलाई आत्मामा उजाडस्थानमा लग्यो; अनि मैले एक स्त्रीलाई रातो वर्णको एउटा पशुमाथि बसेकी देखें, जो निन्दाका नामहरूले भरिएको थियो, र जसका सात वटा शिर तथा दस वटा सिङहरू थिए। प्रकाश १७:१-३

यूहन्नाकै आफ्नै शब्दहरूद्वारा “उजाडस्थान” ले सन् ५३८ देखि १७९८ मा अन्त्यको समयसम्म फैलिएको पोपसत्ताको बाह्र सय साठी वर्षको शासनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

र ती स्त्री उजाडस्थानमा भागी, जहाँ परमेश्वरद्वारा उसका निम्ति एक स्थान तयार पारिएको छ, ताकि त्यहाँ तिनीहरूले उसलाई एक हजार दुई सय साठी दिनसम्म पालनपोषण गरून्। ... अनि त्यस स्त्रीलाई एउटा ठूलो गरुडका दुई पखेटा दिइए, ताकि ऊ सर्पको उपस्थितिबाट टाढा, उजाडस्थानमा, आफ्नै स्थानमा उडेर जाओस्, जहाँ उसको एक समय, र समयहरू, र आधा समयसम्म पालनपोषण गरिन्छ। प्रकाश १८:२, १४।

आत्मामा, यूहन्ना पोपसत्ताको एक हजार दुई सय साठी वर्षको शासनकालमा लगियो। ती वर्षहरू यिजेबेल, अहाब र एलियाको इतिहासका साढे तीन वर्षको खडेरीद्वारा पूर्वरूपमा देखाइएका थिए। ती वर्षहरू १७९८ मा पोपसत्ताले आफ्नो घातक घाउ नपाएसम्म निरन्तर रहने थिए, किनकि पहिलो क्रोधको अन्त्यमा त्यसो हुनु “निर्धारित” गरिएको थियो; र त्यो अन्त्य भनेको मूर्तिपूजकवाद र पोपवाद यी दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूद्वारा पवित्रस्थान र सैन्यमाथि ल्याइएको युद्धको अन्त्य थियो। यी सबै तथ्यहरू हालैका लेखहरूमा प्रस्तुत गरिएका छन्।

“महान् वेश्या” यशैयाकी टायरकी वेश्या हो, जो सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षसम्म बिर्सिइनुपर्नेथ्यो; ती नै “एक राजाका दिनहरू” थिए। संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहास नै ती प्रतीकात्मक सत्तरी वर्षहरूको इतिहास हो, जसको पूर्वछाया बाइबलको भविष्यवाणीको पहिलो राज्य बाबेलको शासनकालमा भएको सत्तरी वर्षको बन्दीवासद्वारा देखाइएको थियो। त्यस इतिहासभरि टायरकी महान् वेश्या बिर्सिइनुपर्नेथ्यो। त्यस इतिहासको अन्त्यमा उसलाई सम्झिइनुपर्नेथ्यो र फेरि एकपटक आफ्ना गीतहरू गाउँदै बाहिर निस्कनुपर्नेथ्यो, यसरी पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्दै। पापीय शासनको न्याय देखाउनका लागि यूहन्नालाई आत्मिक रूपमा पापीय शासनको इतिहासमा पुऱ्याइयो। व्यभिचार गर्ने कुनै पूजाहारीकी छोरीको न्याय आगोले जलाइनु थियो।

र कुनै पुजारीकी छोरीले वेश्यागमन गरेर आफूलाई अपवित्र तुल्याइन् भने, उसले आफ्ना पितालाई अपवित्र तुल्याउँछे; त्यसलाई आगोले जलाइनुपर्छ। लेवीव्यवस्था २१:९।

सात अन्तिम विपत्तिमध्ये एक उँडेल्ले स्वर्गदूतहरूमध्ये एकजनाले यूहन्नालाई दिएको त्यस महान् वेश्याको न्यायको दर्शनमा, ऊ आगोले जलाइनेछ भनी देखाइएको थियो।

र तैले त्यस जनावरमाथि देखेका ती दस सिङहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र तिनीहरूले उसलाई उजाड र नग्न बनाउनेछन्, र उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाउनेछन्। प्रकाश 17:16।

महावेश्या जसको माथि बसेकी छ ती जलराशिहरू संसारका मानिसहरू हुन्, जसलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाले सारा संसारलाई पशुको आराधना गर्न छलद्वारा प्रवृत्त गराएपछि—जो पशु पनि उही महावेश्या हो—उसको अधिकारअन्तर्गत ल्याइनेछ। त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिका प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रको भविष्यवाणीमा प्रतिनिधित्व गरिएका दश राजाहरूका बीच प्रमुख राजा बन्छ, र यस दृष्टान्तमा संयुक्त राज्य अमेरिका वेश्यासँग व्यभिचार गर्ने पहिलो राजाको प्रतिनिधित्व गर्दछ, यद्यपि त्यसपछि उसले त्यही कार्य सबै राजाहरूसँग सम्पन्न गर्नेछ।

धेरै राजाहरूमध्ये पहिलो राजा आहाबद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले महान् वेश्यालाई विवाह गरेको थियो, जसलाई थुआतीराको मण्डलीमा ईजेबेलको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ईजेबेलको (महान् वेश्याको) न्याय ती दस राजाहरूद्वारा सम्पन्न गरिन्छ, जसलाई संयुक्त राज्य अमेरिकाको शक्तिद्वारा चर्च र राज्यको गठबन्धनमा बाध्य पारिनेछ। ती राजाहरूले वेश्याप्रति आफ्नो घृणाको बाबजुद पनि, पोपसत्तालाई संसारमाथि शासन गर्न (जलहरूमाथि बस्न) अनुमति दिन सहमत हुनेछन्।

तिमीले देखेका ती दस सिङहरू दस राजा हुन्, जसले अझै राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले त्यस पशुसँगै एक घडीसम्म राजाहरूझैं अधिकार पाउँछन्। तिनीहरू एउटै मनका छन्, र आफ्नो शक्ति र सामर्थ्य पशुलाई दिनेछन्। तिनीहरूले थुमासँग युद्ध गर्नेछन्, र थुमाले तिनीहरूलाई जित्नेछ; किनकि उहाँ प्रभुहरूका प्रभु र राजाहरूका राजा हुनुहुन्छ; अनि उहाँसँग हुनेहरू बोलाइएका, चुनिएका, र विश्वासयोग्य छन्। अनि उसले मलाई भन्यो, “तिमीले देखेका ती पानीहरू, जहाँ त्यो वेश्या बस्छे, ती जातिहरू, भीडहरू, राष्ट्रहरू, र भाषाहरू हुन्। अनि तिमीले पशुमा देखेका ती दस सिङहरू, तिनीहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र उसलाई उजाड र नाङ्गो पार्नेछन्, र उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाउनेछन्। किनकि परमेश्वरले आफ्नो इच्छा पूरा गर्न, र एउटै मन हुन, र परमेश्वरका वचनहरू पूरा नहुँदासम्म आफ्नो राज्य पशुलाई दिन तिनीहरूका हृदयमा राखिदिनुभएको छ। अनि तिमीले देखेकी ती स्त्री त्यही महान् सहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरू माथि राज्य गर्छे।” प्रकाश 17:12-18.

“दश राजाहरू” (संयुक्त राष्ट्रसंघ) वास्तवमा पोपसत्ताप्रति घृणा गर्छन्, तर परिस्थितिले बाध्य पारेकाले संसारलाई यसको बढ्दो विपत्तिहरूबाट बचाउने व्यर्थ आशामा आफ्नो अल्पकालीन राज्य पोपसत्ताको शक्तिलाई सुम्पिन्छन्। जब उनीहरूले उनको छललाई बुझेका हुन्छन्, तब लेवीव्यवस्थाको व्यवस्थाको परिपूर्तिमा उनलाई आगोले जलाउनका निम्ति उनीहरू नै साधन बन्छन्।

“दस राजाहरू” परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूमाथि तिनीहरूले ल्याउने सतावटद्वारा “थुमासित युद्ध गर्छन्।”

जातिहरू किन क्रोधित हुन्छन्, र मानिसहरूले किन व्यर्थको कुरा कल्पना गर्छन्? पृथ्वीका राजाहरू आफैं खडा हुन्छन्, र शासकहरू परमप्रभुको विरुद्ध, र उहाँका अभिषिक्तको विरुद्ध यसो भन्दै आपसमा सल्लाह गर्छन्, “आओ, हामी तिनीहरूका बन्धनहरू चुँडाइदिऔं, र तिनीहरूका डोरीहरू हामीबाट फालिदिऔं।” जो स्वर्गहरूमा विराजमान हुनुहुन्छ, उहाँ हाँस्नुहुनेछ; प्रभुले तिनीहरूलाई उपहासमा पार्नुहुनेछ। त्यसपछि उहाँले आफ्नो क्रोधमा तिनीहरूसित बोल्नुहुनेछ, र आफ्नो प्रचण्ड अप्रसन्नताले तिनीहरूलाई व्याकुल तुल्याउनुहुनेछ। भजनसंग्रह 2:1-5।

पृथ्वीका राजाहरूले पोपसत्ताका लागि सम्पन्न गरेको सतावट, क्रूसमा ख्रीष्टको विरुद्ध पनि त्यस्तै गरी गरिएको थियो।

जसले आफ्नो सेवक दाऊदको मुखद्वारा यसो भन्नुभयो, “जातिहरू किन क्रोधित भए, र मानिसहरूले व्यर्थ कुराहरू किन कल्पना गरे? पृथ्वीका राजाहरू उठे, र शासकहरू प्रभुको विरुद्धमा र उहाँका ख्रीष्टको विरुद्धमा एकसाथ भेला भए।” किनकि सत्य नै, तपाईंले अभिषेक गर्नुभएको आफ्नो पवित्र पुत्र येशूको विरुद्धमा हेरोद, पोन्तियस पिलातस, अन्यजातिहरूसहित र इस्राएलका मानिसहरू पनि एकसाथ भेला भए, तपाईंको हात र तपाईंको सल्लाहले पहिले नै हुन ठहराउनुभएको जे जे थियो, त्यही गर्नका लागि। प्रेरित 4:25-28।

ख्रीष्टको क्रूसारोपणको समयमा उहाँको विरुद्धमा उठेका “पृथ्वीका राजाहरू” ले प्रकाश १७ का “दश राजाहरू” लाई जनाउँछन्, जसले उहाँका मानिसहरूलाई सताएर थुमासँग फेरि युद्ध गर्छन्। क्रूसमा, ती राजाहरू “दुष्टहरूको सभा” थिए, जसले ख्रीष्टलाई “घेरे”, र जसले अन्तिम दिनका उहाँका जनहरूसँग पनि फेरि त्यस्तै गर्छन्।

किनकि कुकुरहरूले मलाई घेरेका छन्; दुष्टहरूको सभाले मलाई चारैतिरबाट घेरिएको छ; तिनीहरूले मेरा हात र मेरा खुट्टाहरू छेडेका छन्। म आफ्ना सबै हड्डीहरू गन्न सक्छु; तिनीहरूले मलाई हेर्छन् र टुलुटुलु निहारिरहन्छन्। तिनीहरूले मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँड्छन्, र मेरो पोशाकमाथि चिट्ठा हाल्छन्। भजनसंग्रह २२:१६-१८।

दश राजाहरू, जसले त्यस महान् वेश्यामाथि न्याय ल्याउँछन्, तिनले उसलाई आगोले जलाउँछन्, किनकि ऊ आफूलाई पुजारीकी छोरी भनी दाबी गर्ने एक वेश्या हो। ती राजाहरूलाई “कुकुरहरू” को रूपमा पनि चित्रित गरिएको छ, र ती दश राजाहरूले त्यस महान् वेश्यालाई आगोले मात्र जलाउने छैनन्, तर “उसको मासु खानेछन्” पनि। ईजेबेलको मृत्यु तब भयो जब उसलाई पर्खालबाट तल फालियो र भुइँमा छताछुल्ल पारियो, अनि त्यसपछि कुकुरहरू आएर उसको मासु खाए।

जब यहू यिजेरलमा आए, तब ईजेबेलले त्यसको समाचार सुनिन्; र उनले आफ्नो मुख सिंगारिन्, आफ्नो शिर सजाइन्, र झ्यालबाट बाहिर हेरिन्। अनि यहू ढोकाबाट भित्र पस्दै गर्दा उनले भनिन्, “आफ्ना स्वामीलाई मार्ने जिम्मीलाई शान्ति थियो र?” तब उनले आफ्नो मुख झ्यालतिर उठाएर भने, “मेरो पक्षमा को छ? को?” अनि दुई वा तीनजना नपुंसकहरूले उनलाई हेरे। उनले भने, “त्यसलाई तल फ्याँकिदेओ।” तब तिनीहरूले उनलाई तल फ्याँकिदिए; र उनको केही रगत भित्तामा र घोडाहरूमा छरियो; अनि उनले उनलाई कुल्चेर हिँडे। अनि जब उनी भित्र पसे, उनले खाए र पिए, र भने, “अब जाऊ, यस श्रापित स्त्रीलाई हेर र त्यसलाई गाड; किनकि ऊ राजाकी छोरी हो।” तब तिनीहरू उनलाई गाड्न गए; तर तिनीहरूले उनको खप्पर, खुट्टाहरू, र हातका हत्केलाहरू बाहेक अरू केही भेट्नएनन्। यसकारण तिनीहरू फेरि आए, र उनलाई खबर दिए। अनि उनले भने, “यो परमप्रभुको वचन हो, जो उहाँले आफ्ना सेवक तिश्बी एलीयाहद्वारा भन्नुभएको थियो, यसो भनेर, ‘यिजेरलको भागमा कुकुरहरूले ईजेबेलको मासु खानेछन्; र ईजेबेलको लास यिजेरलको भागमा खेतको सतहमा गोबरझैँ हुनेछ; ताकि तिनीहरूले नभनून्, “यही ईजेबेल हो।”’ २ राजा ९:३०-३७।

दस राजाहरू, जो संयुक्त राष्ट्रसङ्घ हुन्, जसको प्रमुख राजा संयुक्त राज्य अमेरिका हो, तिनैले आगोले जलाएर र उसको मासु खाएर पोपतन्त्रमाथि न्याय ल्याउनेछन्। त्यही न्याय देखाउनका लागि स्वर्गदूत यूहन्नाकहाँ आएका थिए, र त्यसो गर्न उनले यूहन्नालाई उजाडस्थानको इतिहासभित्र लगे, तर केवल उजाडस्थानको इतिहासको कुनै अनियमित बिन्दुमा होइन, बरु त्यस अवधिको ठीक अन्त्यसम्म। यो स्पष्ट छ कि यूहन्नालाई बाह्र सय साठी वर्षको अन्त्यमा राखिएको थियो, किनकि जब उनले त्यस स्त्रीलाई देखे, तब त्यो पहिल्यै सतावटको रगतले मतवाली भइसकेकी थिई र पहिल्यै वेश्याहरूकी आमा भनेर चिनाइसकेकी थिई।

तब उसले मलाई आत्मामा मरुभूमिमा लग्यो; र मैले एक स्त्रीलाई रातो रङ्गको एउटा पशुमाथि बसेकी देखें, जो निन्दाका नामहरूले भरिएको थियो, र जसका सात टाउका र दस सिङहरू थिए। अनि ती स्त्री बैजनी र रातो वस्त्रले सुसज्जित थिई, र सुन, बहुमूल्य पत्थरहरू र मोतीहरूले अलङ्कृत थिई; उसको हातमा एउटा सुनको कटोरा थियो, जो घृणित कुराहरू र उसको व्यभिचारको अशुद्धताले भरिएको थियो। अनि उसको निधारमा एउटा नाम लेखिएको थियो, रहस्य, महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा र पृथ्वीका घृणित कुराहरूकी आमा। अनि मैले ती स्त्रीलाई पवित्र जनहरूको र येशूका शहीदहरूको रगतले मतवाली भएकी देखें; र जब मैले उसलाई देखें, म अति ठूलो आश्चर्यले चकित भएँ। प्रकाश १७:३-६।

टायरकी वेश्या, जो प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा चित्रित “महान्वेश्या” पनि हो, त्यतिन्जेल बिसाईने थिई जब फेरि एकपटक उसले आफ्ना गीतहरू गाउने र पृथ्वीका राजाहरूसँग व्यभिचार गर्ने समय आउने थियो।

सन् १९५० भन्दा पहिले प्रकाशित कुनै पनि प्रतिष्ठित शब्दकोशले प्रकाशको पुस्तक अध्याय १७ मा रातो वस्त्रले सुसज्जित स्त्री रोमन क्याथोलिक मण्डलीको प्रतीक हो भनी पहिचान गर्दछ, तर आज संसारले क्याथोलिक

मण्डलीलाई ख्रीष्टियन मण्डली ठान्दछ। संसारले उनी वास्तवमा को हुन् भन्ने कुरा बिर्सिसकेको छ।

जब यूहन्नाले उनलाई देखे, अन्धकार युगको सतावट आफ्नो अन्त्यतिर पुगिसकेको थियो, किनकि उनी सन्तहरूको रगतले पहिले नै मतवाली भइसकेकी थिइन्। प्राकृतिकले आत्मिक कुरालाई चित्रित गर्छ, र मानिस पिएपछि मतवाला हुन्छ, पहिले होइन।

१७९८ भन्दा शताब्दीौँ पहिले क्याथोलिकताबाट अलग भएका प्रोटेस्टेन्टहरूले १७९८ सम्म आइपुग्दा क्याथोलिक सहभागितातर्फ आफ्नो फिर्तीको यात्रा आरम्भ गरिसकेका थिए, किनकि उनी “वेश्याहरूकी आमा” भनेर पहिचान गरिएको थिइन्। जब यूहन्नाले उनलाई देखे र चकित भए, तब पहिले उनको संगतिबाट अलग भएका मण्डलीहरू पहिले नै फर्किसकेका थिए। यसरी यूहन्नालाई १७९८ सम्म पुऱ्याइयो, जब त्यो महान् वेश्या पहिले नै लाखौँ ख्रीष्टियनहरूको हत्या गरिसकेकी थिई, र जसले पहिलेका प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूलाई ५३३ सालमा जस्टिनियनले उनलाई दिएको पहिचानअनुसार, उनी नै मण्डलीहरूको शिर हुन् भन्ने उनको दुराग्रही दाबी स्वीकार गर्न पहिले नै प्रलोभित गरिसकेकी थिई।

१७९८ को भविष्यवाणीपरक दृष्टिकोणबाट, त्यसपछि स्वर्गदूतले यूहन्नालाई बाइबलीय भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम प्रस्तुति देखाए।

तब स्वर्गदूतले मलाई भने, “तँ किन अचम्म मानिस? म तँलाई त्यस स्त्रीको रहस्य, र उसलाई बोक्ने त्यस पशुको रहस्य बताउनेछु, जसका सातवटा शिर र दशवटा सीङहरू छन्। तँले देखेको पशु पहिले थियो, अहिले छैन; र त्यो अतल कुण्डबाट माथि आउनेछ, र विनाशमा जानेछ। अनि पृथ्वीमा बस्नेहरू—जसका नाउँहरू संसारको जगतको स्थापना भएदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्—त्यो पशु, जो पहिले थियो, अहिले छैन, तापनि छ, उसलाई देखेर अचम्म मान्नेछन्। यहाँ बुद्धि भएको मन छ। ती सातवटा शिरहरू सातवटा पर्वतहरू हुन्, जसमा ती स्त्री बस्दछे। अनि सात जना राजाहरू छन्: पाँच जना पतित भइसके, एक जना अहिले छ, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, उसले थोरै समयसम्म रहनुपर्छ। अनि त्यो पशु, जो पहिले थियो र अहिले छैन, उही आठौँ पनि हो, र सातकै मध्येबाट हो, र विनाशमा जान्छ। अनि तँले देखेका दशवटा सीङहरू दश जना राजाहरू हुन्, जसले अझै राज्य पाएका छैनन्; तर तिनीहरूले पशुसँगै एक घडीका लागि राजाहरूझैँ अधिकार पाउँछन्।” प्रकाश १७:७-१२।

दानियेलका सातौँ र आठौँ अध्यायहरूमा सजिलै पहिचान गर्न सकिने बाइबलीय भविष्यवाणीअनुसार पशु भनेको एउटा राज्य हो, र स्वर्गदूतले यूहन्नालाई प्रस्तुत गरिरहेको रहस्य भनेको त्यस पशु र त्यस पशुमाथि सवार स्त्रीको रहस्य हो। त्यस पशुमाथि सवार स्त्री पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्ने महान् वेश्या हो। ऊ ईजेबेल हो र त्यसको पति अहाब हो।

यस कारण मानिसले आफ्ना बाबु र आमालाई छोड्नेछ, र आफ्नी पत्नीमा आसक्त हुनेछ; अनि तिनीहरू एउटै देह हुनेछन्। उत्पत्ति २:२४।

पुरुष पुरुष हो र स्त्री स्त्री हो, तर सँगै हुँदा तिनीहरू एउटै देह हुन्छन्। पशुको रहस्य यो हो कि त्यो मण्डली र राज्यको संयोजन हो—स्त्री (मण्डली) र पशु (राजाहरू) को यस्तो संयोजन, जो एउटै राज्य हो, यद्यपि त्यसका दुई भाग छन्। राज्यकला र मण्डलीकला संयुक्त भई, सम्बन्धको नियन्त्रण स्त्रीकै हातमा हुँदा, त्यही “पशुको प्रतिमा” हो। यूहन्नालाई स्त्री पशुद्वारा बोकिएको देखाइन्छ, किनकि सम्बन्धको नियन्त्रण गर्ने उही हो।

तिमीले देखेकी स्त्री पृथ्वीका राजाहरूमाथि राज्य गर्ने त्यही महान् सहर हो। प्रकाश १७:१८।

पशु र स्त्री मिलेर एउटै राज्य (एकै देह) को प्रतिनिधित्व गर्छन्, तर स्वर्गदूतले पृथ्वीका राजाहरूसित महान् वेश्याको सम्बन्धलाई जोड दिइरहेका छन्। “त्यो पशु, जो” “थियो, र छैन,” र जो “अथाह कुण्डबाट उक्लनेछ, र विनाशमा जानेछ,” र जसको पछि “पृथ्वीमा बस्नेहरू अचम्म मान्नेछन्,” त्यो महान् वेश्याको घातक घाउ निको भएपछि देखिने पोपतन्त्र हो। उनी “थिइन्” बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, तर यो “निर्धारित” गरिएको थियो कि सन् १७९८

मा उनले एक घातक घाउ प्राप्त गर्नेछिन्।

जब यूहन्ना आत्मिक रूपमा 1798 सालमा पुन्याइए, त्यस बेला त्यो पशु “थिएन”; तर छिट्टै आउँदै गरेको आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुने सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरूको अन्त्यमा उसका घातक घाउ निको पारिँदा, त्यो “छ” भनी फेरि जीवित हुन्छ, आफ्ना गीतहरू गाउँदै, व्यभिचार गर्दै र मसीहीहरूको हत्या गर्दै।

अध्याय सत्रह बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम प्रस्तुतीकरण हो, र त्यसकारण यसले बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो उल्लेखसँग अनिवार्य रूपमा सहमति जनाउनुपर्छ। ती राज्यहरूको पहिलो उल्लेख दानिएल अध्याय दुईमा पाइन्छ, जुन हबककूकको “दर्शन लेख र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट पार” भन्ने आज्ञाको परिपूर्तिका रूपमा बनेका दुवै चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ।

मिलेरवादीहरू बाइबलका भविष्यवाणीसम्बन्धी दानिएलका राज्यहरूलाई दोस्रो, सातौँ र आठौँ अध्यायहरूमा जस्तै प्रस्तुत गरिएको छ, त्यसको आफ्नो समझमा सही थिए, तर तिनीहरूको समझ अपूर्ण थियो। दानिएल अध्याय दुईसम्बन्धी मिलेरको रत्न अन्तिम दिनहरूमा दस गुणा बढी उज्ज्वल रूपमा चम्किन्छ, किनकि यसले बाइबलका भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो सन्दर्भ मात्र होइन, तर “आठौँ सातमध्येबाट हो” भन्ने प्रकाशको पहिलो सन्दर्भलाई पनि चिन्हित गर्ने रूपमा मान्यता पाएको छ। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ।

सबै अगमवक्ताहरू अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोलिरहेका छन्, र यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रमा “त्यो पशु, जो थियो, र छैन; र अथाह खाडलबाट उक्लनेछ, र विनाशमा जानेछ” भनी प्रस्तुत गर्दा अन्तिम पार्थिव राज्यको पहिचान गरिरहेका छन्। त्यो पशु “अथाह खाडल” बाट उक्लन्छ, जुन “शैतानी शक्तिको नयाँ अभिव्यक्ति” को प्रतीक हो।

“‘जब तिनीहरूले आफ्नो साक्षी पूरा गरेका हुनेछन् [पूरा गर्दैछन्]।’ दुई साक्षीहरूले टाटको वस्त्रमा लिप्त भई अगमवाणी गर्नुपर्ने अवधि १७९८ मा समाप्त भयो। जब तिनीहरू अस्पष्टताभित्रको आफ्नो कार्यको अन्त्यतिर अग्रसर हुँदै थिए, तब ‘अथाह खाडलबाट उक्लेर आउने जनावर’ भनेर चित्रित गरिएको शक्तिद्वारा तिनीहरूमाथि युद्ध गरिनुपर्ने थियो। युरोपका धेरै राष्ट्रहरूमा चर्च र राज्यमा शासन गर्ने शक्तिहरू शताब्दीयौँदेखि पोपसत्ताको माध्यमद्वारा शैतानको नियन्त्रणमा रहेका थिए। तर यहाँ शैतानी शक्तिको एउटा नयाँ प्रकटीकरण दृष्टिगोचर गराइएको छ।” The Great Controversy, 268.

कतिपय धर्मशास्त्रीहरू तर्क गर्नेछन् कि प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा “अगाध कुहिरोबाट उक्लने पशु” लाई उक्त अंशमा फ्रान्सेली क्रान्तिको नास्तिकतासँग पहिचान गरिएको हुनाले, “अगाध कुहिरो” भन्ने अभिव्यक्ति नास्तिकताको प्रतीक हो। तर प्रकाशको पुस्तकको नवौँ अध्यायमा इस्लाम “अगाध कुहिरो” बाट उक्लेर आयो, र इस्लाम नास्तिकता होइन। अगाध कुहिरोले शैतानी प्रकटीकरणलाई जनाउँछ।

“मैले उनलाई भनेँ कि प्रभुले मलाई दर्शनमा देखाउनुभएको थियो कि मेस्मेरिज्म शैतानबाट, अतल कुण्डबाट आएको हो, र यसलाई निरन्तर प्रयोग गरिरहनेहरू सहित, यो चाँडै त्यहीँ जानेछ।” Review and Herald, July 21, 1851.

“शैतान”बाट आएको कुनै कुरा “अथाह खाडल”बाट आएको कुरा हो। प्रकाश १७ मा अथाह खाडलबाट माथि आउने पशु त्यही शक्ति हो जो विनाशतर्फ जान्छ, र जसका नाउँहरू पुस्तकमा लेखिएका छैनन् तिनीहरू त्यसको पछि लागेर चकित हुनेछन्। “विनाश”को अर्थ अनन्त दण्ड हो, र प्रकाशमा यसलाई “आगोको ताल”का रूपमा चित्रण गरिएको छ, जहाँ त्यो पशु फालिन्छ।

अनि त्यस पशुलाई समातियो, र त्यससँगै त्यस झूटा अगमवक्तालाई पनि, जसले त्यसको सामुन्ने चमत्कारहरू गन्यो, जसद्वारा उसले पशुको छाप पाएकाहरूलाई र त्यसको मूर्तिको पूजा गर्नेहरूलाई छल गन्यो। ती दुवैलाई गन्धकले दन्किरहेको आगोको कुण्डमा जीवितै फालियो। प्रकाश 19:20।

तेह्रौं अध्यायमा समुद्रबाट निस्कने पहिलो पशु, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले प्रत्यक्ष रूपमा पोपसत्तासँग पहिचान गर्नुहुन्छ, पहिचान गरिएको छ। त्यस खण्डमा संसारले पोपसत्तात्मक पशुको पछि लागेर आश्चर्य मान्दछ।

र मैले त्यसका एक टाउकालाई मानौं मृत्यु लाग्ने गरी घाइते भएको देखें; तर त्यसको प्राणघातक घाउ निको पारियो; अनि सारा संसार त्यस पशुको पछि लागेर चकित भयो। प्रकाश 13:13।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रको त्यो पशु, जसको पछि “पृथ्वीमा बस्नेहरू चकित हुनेछन्,” त्यो शैतानी शक्तिको अन्तिम प्रकटता हो, जुन चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पापसीको घातक घाउ निको हुँदा घटित हुन्छ। अध्याय सत्रमा वर्णित स्त्री र उसले सवार गरेको पशुको प्रत्येक भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषताले रोमको मण्डलीलाई पहिचान गराउँछ, ठीक त्यस्तै गरी जस्तै १९५० भन्दा अघि प्रकाशित शब्दकोशहरूले पहिचान गराएका थिए।

प्रकाशितवाक्य सत्रको पशु, चर्च र राज्यको संयोजनको प्रतीक हो, जुन पशुको प्रतिरूप हो। सात टाउका र दस सिङ भएको पशु त्यो राज्य हो, जो ती दस राजाहरू (संयुक्त राष्ट्रसंघ) मिलेर बनेको छ, जसको माथि स्त्री सवार हुन्छ र शासन गर्छ। ती स्त्री पोपसत्ता हो, जसलाई महान् बाबेल, वेश्याहरूकी आमा भनेर चिनाइएको छ। यी प्रतीकहरू चिनिसकेपछि, हामी १७९८ मा फर्कन सक्छौं; इतिहासको त्यो बिन्दु, जहाँ यूहन्नालाई बाइबल भविष्यवाणीका राज्यहरूको अन्तिम प्रतिरूप प्राप्त गर्नका लागि लिएको थियो।

हामी ती राज्यहरू तथा दानिएल अध्याय दुईमा तिनको प्रतिनिधित्वको विषयमा अर्को लेखमा चर्चा गर्नेछौं।

“कार्यको मञ्चमा प्रवेश गरेको प्रत्येक राष्ट्रलाई पृथ्वीमा आफ्नो स्थान ओगट्न अनुमति दिइएको छ, ताकि त्यसले ‘पहरेदार र पवित्रजन’को उद्देश्य पूरा गर्छ कि गर्दैन भनी देखिन सकोस्। अगमवाणीले संसारका महान् साम्राज्यहरू—बाबेल, मादी-फारस, यूनान, र रोम—को उदय र पतनलाई अनुकरण गरेको छ। यी प्रत्येकको सन्दर्भमा, कम शक्तिशाली राष्ट्रहरूको जस्तै, इतिहासले आफैँलाई दोहोर्‍यायो। प्रत्येकसँग परीक्षाको आफ्नो अवधि थियो; प्रत्येक असफल भयो; त्यसको महिमा क्षीण भयो, त्यसको शक्ति लोप भयो, र त्यसको स्थान अर्कोले ओगट्यो।”

“राष्ट्रहरूले परमेश्वरका सिद्धान्तहरूलाई अस्वीकार गरिरहे पनि, र यस अस्वीकारद्वारा आफ्नै विनाश निम्त्याइरहे पनि, तैपनि तिनीहरूका सबै गतिविधिहरूमार्फत दैवी, सर्वोच्च नियन्त्रणकारी उद्देश्य कार्यरत थियो भन्ने कुरा स्पष्ट नै प्रकट भइरहेको थियो।” Education, 177.